

SAMBĂTA.

ANULU VII.

VOIESCE
SI VEI PUTE

ROMĂNULU

DIARIU POLITICU, COMERCIALE, LITERARIU.

(ARTICLELE TRAMISE SI NEPUBLICATE SE VORU ARDE.)

Direcțoriul diariului: C. A. Rosetti. — Gerante respunzător: Anghelu Ionescu.

Pentru abonare și reclamări se voru adresa la Administratorul diariului D. C. D. Aricescu, Pas. Român No. 13.

Abonarea pentru districtu pe anu	152 lei
Sese lune	76 —
Trei lune	38 —
Pe lună	11 —
Un exemplar	24 par
Inscrișurile linia de 30 litere	1 leu
Iuscrișuri și reclame linia	3 lei

Direcțoriul diariului: C. A. Rosetti. — Gerante respunzător: Anghelu Ionescu.

Abonarea pentru districtu pe anu . . . . .

152 lei

Sese lune . . . . .

76 —

Trei lune . . . . .

38 —

Abonamentele începă la 1 și 16 ale fiecărui luna

Ele se facă în districte la corespondință dia-

riului și prin poste.

La Paris la d. Hallegrain, rue de l'ancienne

comédie, 5; pe trimestru 20 franci.

In Austria la direcțiile postale și la agențile

de abonare, pe trimestru 10 florini argintă va-

lută austriacă.

OSOIU, moșie a Statului, s'a datu de către călugări străini, suptu nume de schimbă, d-lui Vornicului N. Doican. Această spoliare a averilor Statului s'a făcută, în contra legilor și a ordinanțelor de către unu tribunale, care anca a recunoscută prin actu judecătorescă de călugări străini PROPRIETARI DE VECI ai averilor române.

Ministerul scie, și confirmă prin tacerea sa, spoliarea averilor Statului și dreptul datu călugărilor străini de proprietari de veci ai averilor națiunii române. Cine dă Moșia cea mică este învederă că va da și moșia cea mare.

1863, Iuliu 1.

Comuna satului Huipescu ocolul Răcăciuni, districtul Putna.

D-le Perceptoriu.

da uă lăscaia pînă cînd érășii Monitoriul, acelă vestitoriu alu faptelor corporilor celor mari ale statului, nu va veni se ne spuiă că reprezentanța naționale aș incuviințat ca se dă; suntu înarmatū, d-le perceptoriu, cu Monitoriul guvernului, în alu căruia nume cerești bani, sub Nr. 45 din 2 Marti 1863; pentru ca se me desarmașt trebue se veniști cu altu asemene Monitoriu care se ne spuiă că reprezentanța naționale aș revenită asupra otării de la 26 Februarie.

Priimîș, d-le perceptoriu, încrezîntă și despre considerarea mea.

Proprietariu micu din comuna Huipescu. Manolache Nacu.

DEPEȘIE TELEGRAFIGE.

(Serviciu particulariu a Româniului).

Wiena 16 Iuliu. 3 1/2 ore după amedă-di. București 5 Iuliu, la una oră dimineața.

Languewicz a datu camerei depu-

taților uă petițione prim care cere a fi liberatul voindu a se duce în Elveția. Guvernul național polonu cu-

getă ca respingendu celu săse propo-

nere se publice unu manifestu către totu

poporile; aceasta se va face îndată ce

se va cunoșce respunsul principelui Gortschakoff.

Francfort 16 Iuliu. Diariul Europa

de astă-di publică o epistolă a Papei

către Czarul în favoreea catolicismului.

In Rusia, dice acea Epistolă, catolis-

mul este opriată. Ea adaogă că a-

cestă apresiune a devenită soiointea

tutură relelor politice sociali și mo-

rali ale Poloniei.

BUCURESCI, 5/7, Cuptor.

Scirile din afară avindu mare in-

semnatate, fiindu că suntu pregătitre

se-și întorcă capul spre partea de

unde venia scomotul.

— Elu este, dîse ea după ce cu-

getu unu momentu.

In adeveriu era Léon, trecea prin galeria vecină, mergindu cu precau-

țione în virful degetelor ca se nu

desetepe pe mamă-sea.

Astă simpămintu de delicateță din

partea junelu nu scăpă din vădere

d-noi de Guilbert. Uă lacrină de ti-

nereță curse din ochiul ie. Unu

momentu voi se-lu chiame ca se-lu im-

bracișeze. Voi chiaru se execute do-

rinția sea, daru se opri. — Nu, dîse,

nu trebuie... bietul băiatu! se dormă

anca năpteacă ceasta cu ideia că nu

cunoșcu greslea sea, va sci în destul

de curindu c-o cunoșcu. Ilu lăsă daru

se trăcă fără se dică uă vorbă.

Pe cătu timpu d-na de Guilbert nu

scise nouă nebuniă ce făcuse fiu-seu,

suferise multu; daru cel pucin

conservase speranța că va pută, prin-

tr-unu sacrifici de bani, a reuși mai

multu în lătură dificultăți și apoi a

face pe președinte a ierta junelu nes-

perimentalu cea-a ce era de măstrat

in purtarea sea. Acumă cînd adeve-

rul il era cunoșcutu, vali acesta slă-

bă și ultimă speranță nu-i mai era

permisă. Uă impăcare între tată și

fiu il părea cu neputință. Se rōge pe

d. de Guilbert a plăti datoria lui Leon,

nici nu trebuia se cugete. Președinte

nu dîsește ore că nu va face nimicu?

Si nu era omu care se se ro-

tracete. Aceasta nu i se intimplase nici

uă datu și d-na de Guilbert o sciea

bine. Dacea-a sicură că in locu d-

și prevestirile evenemintelor celor mari ce stațu nainte-ne, ne silesctu astă-di a le da cea mai mare parte a foiei. Abia daru pulurău da locu astă-di la doue mari cestiuni din intru. Una este cestiunea cea mai de căpetenă, Comună, Municipalitatea, adică libertatea, mai multu anca, unirea sau desunirea Principatelor, viața său mărtărească României. Cele mai multe din guvernele noștră, și mai cu séma guvernele Epurianu și Nic. Crezzulescu, au datu cele mai de mărtărești loviri Comunității, adică națunii întrege. A doua venire la putere a d-lui N. Crezzulescu, mai ucidești din totu puncturile de privire, se condusă, conform legilor nestrămutate, a da nouă loviri, și din ce in ce mai de mărtărești Municipalităților. Ne-amu implinitu datoria puindu supă ochii națuocu, abusurile și fără de legile cele mai mari și mai nerușinante ce s'a comisă de către membrii municipalității, de către Poliția, de către ministerii. Unul din secretarii biuorului electorale, d. Anton Arion, a arestatu asemene, prin doue protestări oficiale acele nerușinante abusuri ilegalități, ucideri. Patru-deci din deputați orașu și-a implinitu asemene datoria loru dă le da pe facia principiul protestu către ministrul din intru. Astă-di este rândul d-lui Dimitru Brătianu, ca unul ce a fostu alesu și singurul dintre cel aleși care a dobîndit mai multă acese, a voturilor expuse, a protesta în facia națunii și-a tutoru șomerilor inteligenți și onorabili, contra fără-de-legilor comise. Această protestu, ilu publicăm mai la vale.

Adoua cestiune mare cării-a fără datorii a face locu este urmarea studiului istoric și național ce publică de trei dile în colonele acestei foie unu bărbatu eminente supă titlul celu mare „Ioan Căpitanianu.”

Acetea doue însemnate scireri ne

opriră anca dă pune astă-di suptu ochiul publicului totu scirile însemnate ce nă aducă foile străine și ne opresc și dă vorbi, dă cercea, dă studia aceste sciri și a trage din ele deducerile logice cari ne suntu neapărate spre a putea intrevede viitorul celu mare ce este naintea națunilor celor viu, precum și pe

reia celor amorțite, înfrânte și pregătite pentru mărtărești de despotismu. Dămădaru uă parte din scirile ce avem, fără nici uă comentariu; lăsău pentru astă-di epistolele ce avem din România de peste Milcovu, și cele lalte cestiuni din intru despre cari avem a mai vorbi, și vomu intrebuita mulțu spațiu ce ne mai române, spre a dice numai căteva cuvinte, ce ne paru mai neapărate pentru înțelegerea tuturor scirilor din afară trunchiate și fără legătură învederău între ele, astă-felu precum și le-a ducă foile străine și precum le publicăm mai la vale.

Suntu vre trei dile numai de cîndu in Revista noastră politică făcurău unu micu studiu despre cestiunea polonă și-a nouelor alianță. Această studiu și deducerile ce trăserău din elu, ilu făcurău după articolele foilelor francești și englo și după interesele fiilor și-a națunii, combinate cu gîntea lor, cu pozițunea lor și cu originea guvernelor lor; și cititorii nostri și aducă aminte că conchiserau că, după noi, alianța franco-austriacă și făcută pentru un resbel contra Rusiei, și că în starea lucrurilor așa precum suntu astă-di Italia nu pote intra în această alianță. Merserău anca și mai departe și diserău că înțelegem că Italia veșindu cu ochiul reu alianța franco-austriacă, căci ea amă, de nu și compromite soluționarea acelor doue ardinți cestiuni pentru Italia și cari se numescu, Venetia și Roma, se pote prebina ce ea se se încerce a rădica noue

plicări spre a paralisa, și curma alianța franco-austriacă. Această opinione ne conduce pînă dice că din acestu punctu de vedere înțelegem cele ce s'a disu despre venirea generariului Turr in București, și mergerea în Torino a coienelului Crezzulescu, și a generariului Tell in Serbia.

Astă-di opinionea noastră dobîndesc ce noue confirmări. Diariul italiano Discussione declară de inescută scomotul unor negoțieri secrete în Franța și Italia pentru uă alianță ofensivă și defensivă, în privința unu resbelu in favoreala Poloniei. Pe cătu timpu, dice numitul diariu, acțiunea celor trei puteri va avea de base tratatele anului 1815, Italia trebuie se remă într'u mare rezervă in facia unei politice care nu este în acordu cu principiile dreptului național. „Discussione” crede că intreverbile diplomaticen nu voru avea vr'un rezultat. Alianța cu Austria pote si folosită Francei și Poloniei, pe cătu se va atinge numai dă dobîndi nisce înbunătățiri pentru Polonă. Daru cîndu Franța și Englîteră se voru ghindă in realitate a face se triumfe causa naționalității polone, atunci este probabile că Italia va fi chiomată a le da cursul seu.

După aceasta vine depeșia noastră de astă-di și no spune că Papa, reprezentantele celu mai mare alu assolutismului, scrisse și trămissee o epistolă, cea mai mare gravitate, in favoreala Poloniei. Si cîndu Papa se otărască a face unu assemene mare actu, pote si o dovadă mai mare că Papa este impins de guvernul francesc, si că o face acesta in schimbul unei noi protecționi ce elu ii promite? Si pote fi o confirmare mai mare a celor disu de noi în privința politicei ce este datoru se urmează guvernul Italic? Aceasta daru anca odată ne explica cele disu despre venirea generariului Turr in

te totu așa de răpede precum se seră concepute.

S-ară si dusă la tată-seu, care de sicură i-ar si venită in ajutoriu; daru lordul Bottwell lipsă si nu era se intorcă de cătu peste căte-va dile.

In mișcoului astorū preocupaři uă ideia si veni d'uă dată si o facu se suridă.

Cugetase la bijuteriele sele.

Voiōsa ca unu copilu, ea alărgă la unu armoriu mare pusă in fundul camerei, ilu deschise răpede, luă na cuția patrată de lemn de rosă și o aduse lingă căminu p'uă mescióră. Luăndu apoi uă chiacie atîrnătă de orologiu se, deschise cutia și scosă totu ce era intr'insa, adică săpte optu cutiule de pele căptușite cu metase pe din intru. Deșertându una după alta astă cutiule, ea punea obiectele ce erau într'inselă pungă de catifea cu incuiatōri de ocelu. Ajungându la cea din urmă din acele cutiule: „O! nu, nu, dîse ea, acesta ne trebuie se me părasescă. Nu voiū nici nu potu. Se me separă de dinșul ar si ingrăditine. O! nu, nici uă dată!” Si după ce-lu acoperi de sărutări ea-lu ascunse in sinu. Era unu micu medallionu pe care era depinsu in miniatură portretul Lady Hustler, mama sea adoptivă.

România? Dară cine ne va explica purtarea guvernului României care a deschis și armelor rusești pentru ginta slavă, a gonită pe Poloni din România de peste Milcovă și a versată acum săngele Român spre a ucide pe Polonii cari se duceau în Bassarabia noastră care este cotropită de Russia, și se duceau spre a versa săugele loru pentru desrobirea Poloniei, și prin urmare să Basarabie Române? Cine cintindu frățescă, eroica și sfânta proclamațione a Polonilor către Români, și sciindu apoi că ea a fost aruncată de către ministri nostri într'u baltă de sănge Român și polon, nu va trema de durere și de mănia și nu va rosti cu Psalmistul!

„Săi au dată în robie tăria loru, și frumusețea loru în mănele vrăjmașilor. Si au închis în sabă pre noului său, și mostenirea sa o să treacă cu vederea.“

Bucuresci, 1 Iuliu 1863.

Domnului ministrului de interne.

Domnule ministru,

La adresa d-vostre sub Nr. 16928, prin care îmi faceți onoreea a me informa că suntu aleșu membru alu consiliului municipal alu Capitalii și că ati bine voită a confirma, alegerea mea, am onoreea a respunde că în opinionea mea alegerea municipalității capitalii de la 16 ale încreșterei lune este lovitură de vă nulitate radicale prin faptul participării la dinsa a unu numeru de noui deputați de suburbii, nu aleși de opștea alegătorilor cu publicitatea și la epocile prescrise, ci improvizat în ajunul dilei de 16 Iunii, și s'ar cuveni sădaogă, într'un mod ocult, căci cei mai mulți dintre îndrăguitori d'a alege pe deputații de suburbii, și suptu-semnatul în parte, n'au putut măcar astă cându și unde se faceau în suburbile loru respective acele alegeri ad-hoc de noui deputați. Imi veți permite dară a deschiara, domnule ministru, că, după mine celu puințu, alegerea nouului consiliu alu orasului Bucuresci fiindu viata, ilegale, nulă, mai multă de cătu uă datoria de conștiință, datoria mea de cetățian alegătorii de suburbii îmi dice că nu me potu bucura de sufragiurile cu cari m'au onorată concețianii mei la alegerea de la 16 Iunii, și-mi face uă necesitate d'a protesta înaintea domnului ministru din intru contra acestei alegeri, pe care iubescu a crede că și d-vosstră, de ași fi fostu bine informați de împregiurările ce luai libertatea a ve somnala, așă si refusată de a o confirma, și nu mi-ali si lăsată neplăcută ocaciune d'a însoci de protestari demisiunea mea de membru alu municipalității capitalii, ce am onoreea a oferi aci celoru în dreptu d'a o priimi.

Priimi, ve rogă, domnule ministru, asicurarea osebiei meie consideraționi.

D. Brătianu.

Domnitoru deputați de suburbii ai orașului Bucuresci.

Domnii mei,

În urma notificării oficiale ce mi s'a facută astădă de alegerea mea în consiliul municipal alu capitalii, viu se exprimă viua mea recunoșință a celor dintre d-vosstră cari aș hine voită a me onora cu ale d-vosstră sufragiuri. Totu de uă dată am datoria a ve face cunoșcută că, pe cătu mi-a fostu prin puință în împregiurările de faciă, m'am silită a bine merita de a d-vosstră incredere; că indată ce am primitu susu mentionata notificare am oferită a mea demisiune de membru alu municipalității, protestându într-aceeași timpă contra scădalosului abusă de pu're ce s'a comis cu ocasiunea alegătorilor Municipali de la 16 ale trecutului Iunii și care a invalidat, a anulat acelă alegere.

Stima însă ce ve datorescu me

obligă a si mai esplicitu cu d-vosstră, și a ve mărturisi că, pe lîngă ilegalitatea veghiate cari infirmă alegerele de la 16 Iunii, suntu și alte consideraționi puternice cari m'ară si silită a me retrage din consiliul municipal, compusă precum este astădă, chiaru de s'ară si respectată la a sa alegere moralitatea publică și legile terei. Me explico. — Opiniunile mele în cestiuenea municipală, — cari ve suntu cunoseute și pentru cari negresită m'ăi onorată cu a d-vosstră incredere, — opiniunile mele, dică, asupra drepturilor cari a datorielor consiliului municipal precum și asupra modului d'a îngrijisă de interesele publicului și d'a întrebuiu ale sale fonduri, suntu cu totul opuse procederilor precedenții municipalității ai cărui membri au fostu mai toși realești.

Într'adeveru munificința cu care membrii precedintelui consiliu municipal și-a însușită diurne din casa municipală în contra legii s'a usului; liberalitatea cu care a crescută preșulă cărnii, și mai cu semă alu păinii, într'u epocă de uă așa de mare estințate a cerealilor, și fără a se observa formele prescrise în acăstă materie; alterarea adevărătă majorității în alegările municipali de la 16 Iunii prin improvisarea unu suplementu de votanți, numiști în contra prescrierilor legii și fără cunoșința celoru mai mulți din cei îndrăguitori d'a alege pe deputații de suburbii, suntu acte, Domnii mei, pe cari unu judecătorii nepartizaniori, de ar fi chiamați a le califica s'a le resplăti, le ară califica și le ară pedepsi cu asprime; căci ar găsi întrinsele unu atentată asupra vieței morale și materiale a poporului, unu atacă făcută pungoi consumatorilor și conștiinței alegătorilor municipali.

Se speră, domnii mei, că conștiința publică nu va întări la d'a se lumina și la noi, și că d'aci înainte domnii deputați de suburbii, ori cari ară si opiniunile loru politice, toși fără deosebire, voru simți sănțenia misiunii ce îndeplinește cându aruncă în urna municipală numele acestora de la cari are se depindă prosperitatea sau miseria celei mai numerose comunități a terei, și cari ca primii magistrați ai capitalii suntu meniști a si inițiatorii colegilor loru din provinție, suntu meniști prin legitima înțuire a virtușilor loru civice a întări și a întinde libertățile municipali în România întrăgă.

Fii-mi iertătu a ve aminti aci, domnii mei, că sorgintea celoru mai mari rele de cari suferim în tăra noastră este greșita noțiune ce aș mulți dintre noi despre „lucrul public“. Pentru mulți, în adevăr, lucrul public este unu cuvintă deșertu; încă și mai reu, unu ce de speculații; mai puințu de cătu atât, unu ce fără stenți, fără valoare, pe care totu românumul și-l poate apropria, ilu poate avârlu; și de acea-a, la noi, omul care, pentru aperarea propriului seu lucru ar lua arma, și ar expune viața, dispune de lucrul public cu atâta ușurință, îlă asvîrle prin voturile sale înaintea celei mai slabe amenințări, înaintea celei mai mici promisiuni, și adeasea pentru singura consideraționă de a plăcă cutăruiu sau de a desplăcă cutăruiu.

Se ne aplică dară cu totu dinadinsul, se ne aplică mai presusă de tōte a face pe concețianii nostri se înțelégă, se simptă toși valoarea, importanța, gravitatea lucrului public, și sănțenia voturilor prin care nașuna ne autorisă a dispune de dinisul cu mare grije și numai în folosul iei. Se-i facem pe toși se înțelégă că de nu se cunvine se dispunem cu ușință de avearea noastră propriă, cu a-

tătu mai puințu o putem face în privirea lucrului public, căci lucrul public trebuie se fiă, este pentru noi a verea, viața, onoarea, patria a cincii milioane de români, și ori ce lovitură se dă lucrului publicu lovescă totă existența morale și materiale a fiă-căruiu din noi; se-i facem se simptă că dacă omul său onestu se înfiore la ideia numai d'a viri măna în busunariul altuia sau d'a răpi drepturile vecinului, de uă sută cinci deci de mii de ori mai multă trebuie se se înfiore cându cu unu votu datu cu ușurință compromite drepturile, interesele cele mai vitali, existența unei poporașuni de uă sută cinci deci de mii de suslete... Ce! s'a calculat sumele ce pe totă luna se distrau în folosul lor din avearea opștii Bucureștilor de aceia chiără cari aș sarcina d'a o pestă și d'a o imulță; dară calculat-său ore dispreștul ce a aruncat asupra corpului municipal uă asemenea ispătă, și durerea celoru ce luptă pentru realțarea demnității municipale, căci în municipalității ei întrădă tăria și mărire României! — S'a calculat numerul votanilor improvizați prin cari s'a facută majoritatea de comandă la alegările de la 16 Iunii; dară cine a calculată descuragiarea și mănia ce a versată în anumele oamenilor de credință, în anumele oamenilor onești acea cutedătoriă falsificare a opiniei publice! S'a calculat, mi se pare, dară, s'a calculată sutete de mii de lei ce însumeză cele cinci parale adăgătă la preșulă păinii; dară cine a calculată, cine poate calculă blăstemele și lacrimile ce curgă pe fiă-care și pe fiă-care din cele mai multe dintr-acele păni plătite cinci parale mai multă!

Ancă uă dată, domnii mei, se ne simu dim tōte puterile noastre a propaganda, a săpa adincu în spiritele și 'n anumele tutori omenilor onești adevărată noțiune a lucrului public, fără care nici nu merită a avea nume de cetățian și nici patria vomă avea. De sperjuri, n'amu nimică a dice; pe cei ce în cunoștință se speculă cu lucrul public, își vindu conștiința și cu conștiința viitorulu copiilor loru, nu potu de cătu se-i plăngă; căci cu cătu e de mare peccatul în care voră a cădă cu atâla va fi mai mare din di în di dispreștul omenilor pentru dînșii și mănia lui Dumnezeu.

Priimi, ve regă, domnii mei, a asicurarea simpămintelor mele de stima și de iuhire.

D. Brătianu.

Bucur. 1863, Iuliu 1.

Cracovia, 8 Iuliu. In Palatinatul Cracoviei cavaleria polonă s'a bătută la 5 aprópe de Wadzislaw; la 7 Iuliu, gendarmeria națională a avută aprópe de Igolomia, uă luptă cu gardia fruntariei pe care a gonită, remăindu bătritorii Polonii. La 6 și la 7 Iuliu Rușii au devastat și jăsuit proprietățile aprópe de Miechaw și Barau. — In palatinatul Lublinului s'a aretată la 6 unu corp nou de insurgenți de 600 omeni suptu comanda lui Wierzbicki. — Domnul Bentkowski, fostul deputat la Camera prusiană, a fostu arestată de către autoritățile austriace.

Cracovia, 9 Iuliu. In Volhynia guvernul rusesc a luat noue măsuri de rigore. La Zutomia se întindă persecuția în contra personalor, cari părtă doliu. Autoritățile rusești în Polonia și 'n Volhynia organiză milii-

cii de terani. Această mesură a produs unu efectu reu asupra teranilor cări suntă smulgi de la munca cămpului. Chojewski și Urbanski, cari comandaseră miei despărțiri de insurgenți au fostu prinși și impușcați de Ruși la Zytomir.

— Cracovia, 10 Iuliu. Diariul „Czas“ anunță, că la 6 Iuliu insurgenți s'a bătut cu Ruși lîngă Ianow în districtul Olkusz și a remasă bătritorii. Ruși au incendiat Ianow.

— Leopole, 8 Iuliu. Doue despărțiri polone ocupă Beresteczko, Sies tratyn și Cybuchow in Volhynia.

— Leopole, 9 Iuliu. Prințele Adam Sapieha, fiul președintelui dietei Galicii, a fostu arestată după ordinea tribunalului. Este acuzață d'a fi luată parte la spedirea din urmă a lui Wysocki în Volhynia. In acela-șu timpu s'a facută uă anchetă domiciliară la palatul său la Leopole și la castelul său la Przemysle. — Uă despărțire considerabile suptu comanda lui Frangolt a trecută din Lithuania în Volhynia și a ocupat Dabrowice. Corpul insurgenților, care la 6 Iuliu a trecută în ținutul Lublinului lîngă Radomysl s'a suptu comanda domnului Wierbicki, fostu oficiar turcesc. Această corpă a petrusu 8 mile în intrul terei, pe d'altă parte Rucki a înaintat la Chelm spre Klasnik ca scopu d'a se întruni cu Wierbicki și d'a opera impreună.

— Breslava, 8 Iuliu. „Gazeta Breslavei“ anunță, că la 3 Iuliu aprópe de Qiotrowice uă despărțire de 30 casaci a fostu atacată de insurgenți și respinsă pe teritoriul prusian. Casaciil au păstrat armălor loru s'a fostu condusă cu escortă de dragoni prusiani la Stralkowo, oraș lîngă fruntaria rigatului Polonia. Acea gazeta publică unu decretu alu guvernului național polonu, care stipulează: 1. Funcționarii destituși de Ruși voru primi ajutorul din partea guvernului național; nu este permisă nici unu polonu a mai primi funcționarea care i s'a retrăsă. 2. Priimirea sau aciziunea de bunuri secestrate de către Ruși se declară ca uă criră în contra statului și se va pedepsi în consecință. 3. Prefecții orașelor și satelor au a forma gardii de sicuranță 's'a veghe la executarea ordinilor guvernului național. Comandantele gendarmeriei naționale, Wisniewski, a fostu condamnată de Ruși la moarte.

— Breslava 9 Iuliu. Marchisul Wielopolski nu mai poate găsi bici unu magistrat care se consimă a ocupa postul remasă vacante în urma arestării domnului Wolowski. Două capi de insurgenți, Medlinski și Damagalski au fostu impușcați de Ruși la Kielce.

— Koenigsberg, 8 Iuliu. In palatinatul Augustow doue despărțiri de insurgenți suptu comanda lui Wawer, a bătută pe ruși la 26, 28 și 29 Iunii lîngă Folapy; luptele au fostu forte săngerose.

— Berlin, 11 Iuliu. Gazeta Germaniei Nordului crede a putea garanta, că Russia nu este dispusă a primi uă conferință și că va admite asemenea constituționea anului 1815 ca obligațoriă. „Este anevoie a sci, dice, că Russia medita 'ore-care lușelă' dară ar fi uă greșelă a speră că Russia se ghindesc a-șă lăsa prada sa din măna, sau că, acordându 'ore cari forme de guvernă, poate consimă a stabili pe teritoriul cucerit unu statu independent, precum dorește Lordul Russell. Nu vedem că rigorile (citesc crucile) Russiei se se și impucinătă căndu au intervenită puterile. Esu probabil că Russia va face resbel cu mai multă barbarie, căndu voru începătă negoțările. Armie regula triușă în sine, prelunginduse lupta in contra silințelor poporașunilor. Trăbue se speră că, că cea-a că dorește puterile în favoarea Poloniei va face cu viuiciune și atâtă de răpe de căuva va fi cu putință.

Diariile publică depeșă adresată de Lordul Russell Lordului Napier la 17 Iunii, asupra cestiunii polone ca respunsul la nota Principelui Gorzechowski de la 26 Aprilie trecută. Înghiltera, dice acestu document, nu văiese a pune la îndouă intenționi bine-voitărie ale Czarului, care a operat pînă acumă atâtea schimbări în Rusia. Înghiltera este gata a cămbătă soluțione în comună cu Czarul. Domnul Barone de Brunnow, adăugă Lordul Russell, mă disu, înfăcișându-mi nota de la 26 Aprilie, că cabinetul imperial ar fi gata a intra în schimbă de idee pe teritoriul și în limitele tratatelor de la 1815. Astfel îngiltele se găsesc invitată la unu schimbă de idee pentru pacificarea Poloniei pe baza tratatelor de la 1815. Înainte d'a face propoziții definitive, este importante a constata că esistă dovești principale care trebuie așteptătă guvernului viitoru alu Poloniei:

1-iu Încrederea guvernărilor în guvernă; uă administrație astfel, cu o voită s'o dea Alessandru II; uă încredere astfel cumă a voită s'o creze Alessandru I, nu esistă din năgorodire în Polonia.

2-a Alu două principii trebuie să căută în superioritatea legii asupra arbitrașrii. Libertatea religioasă trebuie restabilită. Trebuie celu mai puințu puncturile următoare spre a rezista încredere. (Urmăză cele oșești puncturi cunoscute).

Celui d'ăntâi lucru de făcută, dică Lordul Russell, este suspenderea ostilităților. Imperatul Russiei ar putea să facă, în numele omenirii, prin truă proclamațione, fără a deroga la demnitatea sa. Englîera propune dar 1-iu Adontarea celoru săse puncturi ca baza negociațiunilor; 2-a suspenderea ostilităților proclamată de Czar; 3-a uă conferință a celoru săse puteri semnătorie tratatorului de Viena.

Citim în diariul „Le Presse” de la 12 Iuliu uă depesă telegrafică din București cu dată de 11 Iuliu: „Guvernul să supscrise concesiupila următre: liniele căilor ferate de la Orșova prin București la Galati, date la „London and County Bank.” Linia se va de la Galați la Mihaieni, dată domnilor Mavrogheni, Principei Leo Sapieha și Brassey. Uă bancă națională, concesionată creditului mobilieru francez. Tote aceste concesiuni vor fi supuse ratificării Camerei.

Ragusa, 10 Iuliu. Poporațuna musulmană de la Dulcigno (Albania) a violat locuința consulului englez la Scutari, carevenise la Dulcigno. Consulul să a baricadat în apartamentul său. Trupele au venit în ajutorul lui. Cuciărul (visitul) său a fosă ucișu.

Kopenhagen, 11 Iuliu. Regii Suediei și Danemarcei vor avea în curând două întlniri, cea d'ăntâi pe teritoriul Suediei.

Marsilia, 11 Iuliu. Scrisori de la Roma cu dată de 8 anunciată, că comitatul naționalu să reconstituă și că publică uă qiaru clandestinu. Incendiile au re'nceputu, la 6 au arsă trei garnare.

Marsilia, 9 Iuliu. Scrisori de la Constantinopole cu dată de 2 Iuliu confirmă insurecțiunea Circassiei. Rusii retraseră să parte a trupelor loru co se îmbărcaseră pentru Perekoff și Odesa, alunci mă multe triburi s'a coalisat și au atacat remăși garnisonelor. În săso dile au fostu unu spre dece lupte. — Grecii de la Constantinopole supscrui uă adresa către adunare națională, prin care ceru, că regele George I. se iè de principalele său consiliari pe domnul Henri Bulwer.

IOAN CĂMPINIANU.

(Vedî No. de la 30 Iunie și 4, 5 Iuliu.)

IV.

Rusia striga: triumf! Cămpinianu era căutu. Autonomia română ucișă. Patria lui Michaiu îngrenunchiată. Opozițuna invinsă. Daru se înșela. Nemică din tote aceste nu era. Cămpinianu nu căduse ci mai tare se rădicease moralicese în ochii țerei și chiaru ai inamicilor lui. Autonomia nu era ucișă, eaci Adunarea cu totă presiunea ce se eserătă asupră, avu fermitatea și bunul sămpiu de a menționa în protocolul ie că priimesce modificările regulamentului din ordinea Sultanului. Dreptul cesese forței. Patria nu îngrenunchiască prin voință ci prin silă. Opozițuna nu era invinsă, căci ea vrindu a probă țerei că nu disperă de dinsa și de viitoru, îndoi prevederile și puterea luptei în totu restul sesiunii. Adunarea lovi de nulitate tote actele arbitrarie ale guvernului. Se areta neostenită în urmărire abusurilor, ceru ministrilor uă socotă se veră despre delapidarea banilor publici. Inscris definitiv printre veniturile publice mai multe sume sustrase din departamentul finanțelor, de mai mulți ani. Puse în respunderea ministrilor tote cheltuele făcute fără autorizația Adunării. Ceru executarea regulamentului în privirea căilor de comunicațione, a canalurilor, a riuilor. Votă în unanimitate tipărirea pe comptul Statului a istoriei țerei Românescă de d. Florian Aaron, a Iliadii lui Homer tradusă do d. Aristias, și a vo-

căbulariulu româno-francesc, lucrătă de d. Vaillant, directorul de atunci ală colegiului săntului Sava.

Ancuădată: lupta nu era precumă. Compreșă în intru, ea iș cată eșirea în afară. Stinsă aicea ea sbucnia dincolo. În adveru, enenimentele ce se presintă forte curindu au alimențul considerabile speranțele lui Cămpinianu și ale coreligionarilor săi politici. Lupta ce se ingagiase între Pórtă și Egypet, interesele paterilor ce erau amestecate directe și indirecte în acăstă luptă, mōrtea cea năprasnică a Sultanului Mahmud, neînțegerea cea crescentă dintre Francia și Anglia, erau pre atate simtome pentru unu resbelu care putea se deslege perpetua cestiuane a Oriintelui, acestu modernu nouă gordanu. Sărta Românei astina și astina chiaru astădi de acestu resbelu, mai multă de cătu credu mulți din noi. Acestu momentu ilu aleso Cămpinianu pentru a întreprinde uă căleoria în Francia și Anglia. Se otărise de a pleada înaintea cabinetelor ocidentului, și în numele partitei naționale din patria, cestiuane română. Europa nu ne cunoște: Cămpinianu voia ss o familiarizare cu starcea cea reală a principatelor; se denunțeabusurile și pericilele protectoratului; se céră protectoratul colectiv ală celoru cinci mari puteri în locul protectoratului esclusiv, ilegal, abusiv ală Tarulu; se dovedescă folosele unirii ambelor țere într'unu singur Statu. Memoriile detăiate, și insocite de planul unei constituționi large, librale și în stare a garantă fericirea viitoră a Statului română, fură depuse de Cămpinianu pe la cele mai însemnante cabinete ale Europei; primirea ce i se făcu, în trăcatul său pe la Constantinopole, de către ambasatoriul Englitării, amiralele Rusin, și da unu augur fericit. Cămpinianu profită de aceste bune voințe, spre a dobindi uă audiunța la Sultanu. Ajunsu în facia acestu suveranu, elu și desveli tote ranele țerei, rane ală caroră autoriu era numai Rusia. Il areta cumu Turcia prin firmanele sale nu face de cătu voia inamicului ie, și ală nostru, de mōrte; și areta cumu guvernul ajunsese unu adeverat instrumențu în mănele Tarulu. Il areta în fine, cătu perde Turcia în simpatiile românilor; ce ar fi ei capabili se făcă pentru dinsa căndu și-ar înțelege ea interesele; mai apoi de tote prăpaștia cătră care ne ducea pe toți alianța și protectoratul Rusiei. Părasiu să Constantinopole în grabă și mai multă după stăruința ambasatorului englez, căci aginții protectoratului ilu vinau, pretutindene. Dilele lui erau numerate și pe capul lui se pusee preții. Numai unu pasport englez și schimbări straelor datori salvaren sa.

Dacă generosa întreprindere a Cămpianului nu dede pe locu fructele la cari era în dreptu se se ascepte, culpa nu fu a sa ci a impregiurărilor a căroră greutate s'a desfășurăt înaintea generaționi de faciă și amu putut-o apreția. Si la Paris, și London și la Constantinopole, elu și-a indeplinitu misiunea cu persistență dictată de mărimea susținutului său, de drepturile neprescriptibile ale patriei.

Căndu era în punctul de a se întorce în țera, primi scirea că consulul generalu ală Rusiei, d. Titoff, înlocuitorul lui Ruckman, informatu despre scopul căleloriei sale în străinătate, au fostu isbutită a störce de la Pórtă unu firmanu de esiliu în contra lui. Rusii ilu astepta numai so viiă înapoi și apoi se-lu brutaliseze în chipul celu mai barbaru; căci ce e dreptu, nimine, pina la dinsul, nu isbutise a desveli, nepedepisită, la ochii Europei protectoratul Tarulu în tote selbătacie și miseriele lui, de nimine ca de Cămpinianu, nu se spăseseră valurile cele turburate ale furiei moscovite. A-

micii lui ilu consiliau se mai amăia plecare, și se astepte la Paris trecerea furtunel. Daru căndu era vorba de a se martirisa pentru uă patria în doliu, Cămpinianu nu era obicinuită a da înapoia din facia oră căruia pericolu. Deci porni spre București. Ajunsu la granita fu arestată de către dorobanți și internau sub escortă în monastirea Mărginianu. Areștarea lui Cămpinianu era în culme. Stău lui lucea susu și tare. Era idolul Românilor. Poporul începuse a striga în gura mare și a acusa făcișu pe Domnul că s'a facută calau Rusiei. Stratele Bucureștilor erau în ferbere; poporul voia se mărgă în massă la Mărginianu și în silă se scape pe omul său. Si spre incurajare mutuale se stîrnise unu versu, cantică în coru de junimea scolară, și ală cărtări refrenu era:

„Aidej fraj la Mărginianu,

„Se scăpăm pe Cămpinianu.“

Guvernul simplu fereberea poporului și a studinților, și spre a nu capeta unu neajunsu, străpurtă pe prisoriu de la Mărginianu, în pușcăria de la Plumbea. Maltratările și brutalitățile ală căroră obiectu fu Cămpinianu aice, umiditatea inchisorei, durerea de a vedea suferindu împreună cu dinsul și uă consorte teneră, lehuză de la antea facere, și scuduită puterică sănătatea lui și i-a dată acea lovită fizică care a uă înriurită asupra întregelui viețe!

Se dice că temnișa în care fu aruncată, era atât de miserabil, atât de infectată de felurite înșețe și tirore immunde, incătușeză și spiritul nostru. Maniera acăstă de a cugeta este mai pucinu scusabile decătu credulitatea religiosă a Tirianilor, a Atheneilor, a Spartanilor și altorū popore vecchie, cari înțâlneau pe deităile loru tutele, de frică se nu le părăsescă casa și țera. Legenda crescină ciumei puse în lanțuri de Sântul Haralambie, este multă mai fundată decătu credinția triumfului despoticului asupra ideiei, asupra progresului celu neresistibile. Astă-feliu pentru ca se nu perdemu din vedere subiectul principale, și pentru ca se venim la Cămpinianu, esiliul său, în locu de a fi întărită guvernul, mai tare și mai degrabă lău spulberat. Adiționându cătră acăstă, mișcarea liberale din 1840, efectele complotului rusu-bulgăresc din Ibraile; astănu destule motive cari au dispusu reu pe popor, pe partita națională, pe ruși și pe turci, destule motive care se deie candidaților de Domnii preteste valide pentru a lucra la returnarea tronului celu anteu ospodarul regulamentariu ală țerei românesci, ajutați de simpatie unu popor ce nu iubia, daru care era impinsu la acăstă de unu guvern pucinu preveditoriu, de nu și anti-naționale.

Se dice că temnișa în care fu aruncată, era atât de miserabil, atât de infectată de felurite înșețe și tirore immunde, incătușeză și spiritul nostru era silitu se-si apere și si năptăpe de arieiul său născutu de atacurile acesorii necurătenii. Afară de acăstă cine nu scie cumu suntă inchisorile noastre și chiaru astădi? De se mai găsesc vre unu filantrop în țera noastră care se le viziteze, nu le va găsi, astădi în anul grație 1863, nicu de cumu mai pre josu de infernul pe care ni-lu descrie Virgilie în următoarele versuri din epopea sea:

Luctus, et ultrices posuere cubilia curae,
Pallentesque habitant morbi, fristisque senectus
Et metus, et malesuada fames, acturpis egestas.¹

Etă uă descripțione bine nimerită despre inchisorile noastre. Ce înșează ele ochilor? Nisce locașuri de de scrișnică dinților unde mii de cetețiani lăngedescu pentru vițiositatele legilor și neglijenția magistraților publici. Triste monumente ale miseriei omenești și tării de animă ale celoru ce guvernă poporele; între acești muri înfricoșăți libertatea și încurișată de fere și paznici, eru inocinția și confundată cu crimea. Lumina dilei nău resbatută nicu nă dinișoră sau forte cu greu. Acolo vomu găsi aruncați de multe ori, nu pe unu neamicu ală patriei, nu pe unu mîrșiavu asasinu, ci pe unu cetățianu onestu și pacinie precipită de măna unu neamicu necunoscutu, și care a avută curagiul de a susține nevinovăția sa înaintea unui judecătoriu orbu sau neindurăt. Dacă aerul celu stricatu ală acestui mormântu ală viuitoru, dacă yuilelui lanțurilor, dacă gemetele de cari se cutremură boltele nu ne va însăpămită, se deschidem ușa, se ne apropiam de spectaculul ce se înșează ochilor nostri, se primim și la lumina făclilor ce luminăză aceste incăperi, vomu descoperi gălbenele morii acoperindu facile închisorilor: corporile loru pline de necurătenie, de răni fisice și morali stațintse pe uă măndă de paie suptă povara fărelor și a buțucelor. Val căl din acesti neferici și nă petrecutu, alte dăți, nopți pacinice în locașul loru, suptă protecționea chiaru a acelor legi cari supună pentru momentu la agonie mortii...

Ei bine, într-astă felu de locuri

su tinută și persecută atâția anu, Ion Cămpinianu, acel ce se lupta pentru libertatea unui popor întregu. Catevaile de închisoriu dupe sistema aretată, — precum se urma pina mai eri cu condamnații de presă, — suntă în stare a demoralisa pe omul celu mai bine dotat de natură.

Era scrisu ca grotele, se servescă de închisoriu condamnaților de presă, unu cartu de seculu după închiderea lui Ioan Cămpinianu.

Dómne! Cătu sa înșelă guvernele noastre, căndu credu că incătușindu corpurile noastre, incătușeză și ideia, progresul, înaintarea neamului omenești, că incătușeză spiritul nostru. Maniera acăstă de a cugeta este mai pucinu scusabile decătu credulitatea religiosă a Tirianilor, a Atheneilor, a Spartanilor și altorū popore vecchie, cari înțâlneau pe deităile loru tutele, de frică se nu le părăsescă casa și țera. Legenda crescină ciumei puse în lanțuri de Sântul Haralambie, este multă mai fundată decătu credinția triumfului despoticului asupra ideiei, asupra progresului celu neresistibile. Astă-feliu pentru ca se nu perdemu din vedere subiectul principale, și pentru ca se venim la Cămpinianu, esiliul său, în locu de a fi întărită guvernul, mai tare și mai degrabă lău spulberat. Adiționându cătră acăstă, mișcarea liberale din 1840, efectele complotului rusu-bulgăresc din Ibraile; astănu destule motive cari au dispusu reu pe popor, pe partita națională, pe ruși și pe turci, destule motive care se deie candidaților de Domnii preteste valide pentru a lucra la returnarea tronului celu anteu ospodarul regulamentariu ală țerei românesci, ajutați de simpatie unu popor ce nu iubia, daru care era impinsu la acăstă de unu guvern pucinu preveditoriu, de nu și anti-naționale.

Lucrurile se incurcaseră reu către începutul anului 1842. Uă nouă legislatură se convocase pentru a treia perioadă de cinci ani. Adunarea d'abia deschisă, votă renomita adresa din 1842, care este unu adverat actu de acuzațione, este judecata domniei lui Alecu Ghica.

Adresa enumera și desvelia cu uă crudime ne pomenită ancă în analile noastre parlamentarie plaguele cele mai profunde ale țerei: Venalitatea administrației și neglijenția magistraților publici. Triste monumente ale miseriei omenești și tării de animă ale celoru ce guvernă poporele; între acești muri înfricoșăți libertatea și încurișată de fere și paznici, eru inocinția și confundată cu crimea. Lumina dilei nău resbatută nicu nă dinișoră sau forte cu greu. Acolo vomu găsi aruncați de multe ori, nu pe unu neamicu ală patriei, nu pe unu mîrșiavu asasinu, ci pe unu cetățianu onestu și pacinie precipită de măna unu neamicu necunoscutu, și care a avută curagiul de a susține nevinovăția sa înaintea unui judecătoriu orbu sau neindurăt. Dacă aerul celu stricatu ală acestui mormântu ală viuitoru, dacă yuilelui lanțurilor, dacă gemetele de cari se cutremură boltele nu ne va însăpămită, se deschidem ușa, se ne apropiam de spectaculul ce se înșează ochilor nostri, se primim și la lumina făclilor ce luminăză aceste incăperi, vomu descoperi gălbenele morii acoperindu facile închisorilor: corporile loru pline de necurătenie, de răni fisice și morali stațintse pe uă măndă de paie suptă povara fărelor și a buțucelor. Val căl din acesti neferici și nă petrecutu, alte dăți, nopți pacinice în locașul loru, suptă protecționea chiaru a acelor legi cari supună pentru momentu la agonie mortii...

Intrigele Rusiei însă împiedică astă actu de justiția și totu d'uă dată de fericire pentru patria română. Cămpinianu scăpase țera. Rusia nu-lu putea iubi; ea nu iubi și nu susțină decătu p'acei ce vindu totu, chiaru onoreea națională, chiaru viitorul patriei. Alesulă poporului primi în locul recompensei cununa de martiriu.

1842. Așa daru etă ancă uă dată tronul vacante, Rusia se pune pe lucru pentru ca alegerea se cșdă asupra lui Bibescu și aui a lui Stirbei.

Nu cugetă totu asemene și partita patriotă ce lucra cu incredere și în numele intregei Române. Națunea română puseșe speranțele ie cu totul în alt cinea. Era în țera un omu care din frageda lui copilării, se lupta pentru luminarea, radicarea și independenția patrii sale. Era unu omu care se asociase la tote intreprinderile patriotice și generose. Era unu omu care nu crutiase nici avere, nici sănătate, nici viață pentru civilisarea și măntuirea confrăților sei. Era unu omu care nu s'a shițu d'a înfrunta singură fără armă, fără putere, pre colosul nordului, pre Tiarul tutor Rușilor adoua q̄i după sfârșirea Poloniei și în uă epocă în care Europa întrăgă tremura de dinsul. Unu cuvintu ală seu punea în miscare unu milionu de baionete; uă mie doue sute de tunuri. Era unu omu care înfrunta mōrtea, pentru a merge se pledeze în Occidente interesele patriei sale. Era unu omu care era personificarea ideilor seculului ală XIX-le, a ideilor de libertate, egalitate și frăția poporului său. Era unu omu care era membru însemnatul literatură și ală oră cării intreprinderi intelectuale și morale din țera; era în fine unu om a cărui a popolaritate se întinsese de la plăuri pina la mare, ală cărui nume era venerat în bordeiul săracului ca și în palatul bogatului. Acestă omu era esențialul de la Plumbuita, era Ioan Cămpinianu; se puia corona lui Michaiu Vităzul în semnul recunoașterii sale, ală increderii ce avea că elu era bărbatul ce putea duce harca cea svenită a patriei la limanul dorit și Cămpinianu avea tote siansele de a fi alesu Domn, fără se se fi ghindat catu de putin.

Rusia versa-sudori de mōrte. Cămpinianu trebuia înălțat din lista candidaților, ca oră ce preții. Alt-ministrul patriotă din cameră l'ar fi alesu. Caimacamii primă ordine a sterge numele său din listă, și lău stersu. Pretestutu era, după unu, ca Pórtă nu va recunoșce nici în ruptul capulu alegerea lui; după alii că nu întrunia calitățile cerute. Legea cerea ca candidatul se aibă cutare rangu său se fi fostu ministru. Russia a poruncit se se dică că Ministrul Controlu nu era ministru, și așia s'a și facutu. Numele lui Cămpinianu fu rasu din lista candidaților. Georgie Bibescu este proclamatu de Domnul a totă țera Românească; 30 Decembrie 1843.

Daru amu demonstră, ne pare indeștiul, care era caracterul lui Cămpinianu; nu mai pote dar se remăă, cuiva cătă de pucinu îndoielă că

Se caută o casă de închiriat, kă 10-12 încheperei mi denindigie nevezisie, kă apărutie de centrală orășească mi kă preferință în Podul Mogosoaie sănătății. Possessorii se vor adresa la d-lă Gr. N. Mano, de la 8-10 ore dimineața, a casă, strada Primăveră, No. 19, eșant de la 11-4 ore la Arhivele Statului.

No. 535

3 z.

Pădure de tăiat de 383 pogone, ne mochia Vîrtej-Kirka, una jumătate ori distanță de Capitală. Doritorii se vor adresa la faga loțășii, la sib-semnată proprietată, care în Băkăreni la d-lă Gr. N. Mano strada Primăveră, No. 19, căreia kă reținești.

Maria Mano.

No. 534

3 z.

de arendat. Dela Sf. George vîtor 1864, mochia Brătășeanca din districtul Prahova, plasa Filipești, a casei renascentiste Skarlată Kokorești, kă anotimpul d'oră de orașă Ploiești, chiar la drăgușelă celă mare alături Brașovului, moară cu trei roate ne iazulă Piață, mi alte doă vaduri de cătreză. Doritorii să se adreseze la sib-semnată, ențință kă casei renascentiste s'a Kokorești de jos, zisă districă, plasa Torgovici.

Alecsandru Cocorășcu.

No. 533

6 z.

de urendat. Proprietatea mea Biserica districă Olt, sib-nrefekția vezi, al cărui termen este la vîtorul sf. George este de arendat de acă sănătate amănește față arătătoare de toamna, kă destule locuri de arătătoare mi fineze ne seama proprietății mi alte imobiluri. Doritorii se vor adresa la sib însemnată strada Pona Kosma No. 8.

Kapitan Barog 1-i.

No. 483.

2 z.

de vinzare. Spre tăiere. Părarea de ne mochia Toporul districă Vlaică, denărtirea trei ore de Giurgi. Doritorii se vor adresa la îngelegă kă proprietarii d. K. Steriadă akole, mi Doktorul Teodor la Băkăreni.

No. 529

1 z.

Odă bine mobilate de închiriat kă ană sañă luna. Șilinga Pălării No. 2 d'asură magasinslă d-lă Küsler.

No. 519.

3 z.

de arendat. Mochia mea Băilei de la Fălticeni, se vinde în arendă de la 23 Aprilie 1864, pe mai multă ană, sănătate de vîză. Doritorii se notă adresa la sib-semnată în Băkăreni; iar în Moldova la mochia mea Soicea de sesă districă Neamț. Alekș Donici.

No. 522.

0 z.

Un neguțător, kă cunostința de limba germană și frauzează căci sănă angajament ca agent, vîstă, logoșă, sănă la o părțile.

Un Ungură care stie sănă limba franceză, italiana și nemțească, năște sănă la căreia sănă kamardiker. Doritorii să se adreseze la otele Naibauer 2 etage No. 28.

No. 527

1 z.

De vinzare kasele impreună kă grădina la Union No. 8. v.s-a-viz de grădina Varemberg Maxalaoa Mixai Vodă; doritorii se notă adresa la proprietarii cărăi kărtă.

No. 480

2 z.

Ciment de Portland. PATENTU

Garantată de bună calitate, din cea mai renumită firmă din Anglia în articolă aceasta, mi rekreșnătă de Fabriția Engleză cea mai bună, și astă de vinzare kă prețulă celă mală skrzetă, sănă kărmă să poate cumpăra în altă parte, la Iacques Ruegg în dosă Băilei.

No. 508.

2 z.

Un mașinist de vanoră, căci sănă a se angaja. Lokomotivă vis-a-vi de otel Londra No. 53.

No. 531

1 z.

MASINA DE SECERAT

In toate serile de la 6 mină la 8 ore doritorii pot să vedea mașina secherindă grișă kă cea mai mare renevezină, mi denindă sună într-un mod sănătă de perfecție în către se poate zice kă asigurăndă kă cestăne sece și sănătă prin manine este rezolvă.

Esențiala este să făcă la Belvederă, lîngă Bariera Malmaison.

No. 535

3 z.

CASCAVAL DE PENTELEU LA MAGASINUL IOAN ANGELESCU

Kalea Mogosoaie vis-a-vi de Palatul Domnești în Colță.

Au sosit renascentă Cascaval de Penteleu din Cășeniele Domnești Enake Perseku Markt kear kă înigialele E. P. (fără fi marcat, se nu se crează kă este de Penteleu.)

Au mai sosit inkă mi un Asortiment de Ape Minerale No. 498 3 z.

SOCIETATE ASIGURĂTOARE DE FOCU.

Fenicsu austriacă din Viena kă sună Capitală primărită de 20,000,000 Lei Concessionat printr-un Decretul Mării Sale Domnitorului Prințul-Orăștie și No. 6384 sună obiectul cunostință ka urmărește a face asigurări contra incendiului prețulă mi într-o oră ce stricătura la transporturi și sănătă mi nu prețulă moderat mi condiționă liberale, fiind gata a da ori cără amatoră sănă prezenta condițiile formălare.

Agentskă Generală.

No. 503 2 z. Wilhelm Waldner. Biroul la Șilinga Nemțescă, casa Rață.

Spre știință publică.

Într-o Loteria trăsări pregătită într-o esență din Londra mi desnăre kă este vorba într-o astăzi ziară dela 29 Mai. Billetele se găsescă denisse la Administrația ziarășii Români d. d. Staigh, Danilopol, Skarlat Stefanovič (Чарнозар) Soțescu, GG. Ioanid, Fragiu Kalademi, mi la Proprietății trăsării.

No. 516 1 z.

Cărtărea Drăgoiană de sănătă mochia Gorjă din Mexedini, năste doză milă năgoane, lemnă gîrniță, din kare mai multă de jumătate sănătă de kerestea vîrstă de la o sănă pînă la o sănă tîi zîră de ani, iarbă cea-l-alta parte de la doză zîră mi vînchi oină la patruzei ani. Doritorii se vor adresa la proprietății mochia, Grigorie Rakovici, Băkăreni, șilinga Boteană No. 17

C. Zapolia. 1 z.

No. 487 2 z. Spre cunoștință Publică!

Tovărășia șrmătă de mai multă ană sănătă firmă A. & B. Fragișu Kașă, nrin retragerea fratelui nostru Antonie Kașă să facă cunoscătă kă pînă sună din ambele părți pînă este liberă a-săntă-sără firme veche kare să fie dată de la 18 Aprilie 1863, mi la kază de sară ivi asemenea cărtării afară d'unde treckătă mi rekreșnătă în Băkăreni desfăceri între noi va primi pe acelă kă sătă-skrisă.

Compania totă de odată kă totă de la acelă termină am atănat pe fratele nostru Costache Kașă în tovărășia șrmătăre sunătă firma noă.

V. & K. Fragișu Kașă. 9 z.

No. 526. 9 z.

de vinzare Kasele mele din strada Bossil No. 5 koloarea galbenă, sunătă de vinzare. Doritorii se vor adresa în toate zilele sună a se îngelege kă socală meș d. Căpitan A. Dobrovolsky, deunină fîmsteriștă din partea măriei.

Zoe Dobrovolsky. 3 z.

No. 388 3 z. Spre știință publică.

Într-o astăzi de la 23 Aprilie 1864. A se adresa căre de acă la D-na Mari V. Kregians strada Biserica Amza No. 10. No. 497. 2 z.

de arendat. Mochia Kăpărlău Piștei de munte din Districtul Dimitrovici, plasa Kobia se arendează kă învenirea de la 23 Aprilie 1864. A se adresa căre de acă la D-na Mari V. Kregians strada Biserica Amza No. 10. No. 497. 2 z.

de vinzare. Într-o astăzi de la 23 Aprilie 1864. A se adresa căre de acă la D-na Mari V. Kregians strada Biserica Amza No. 10. No. 497. 2 z.

de vinzare. O casă ne loșă moștenescă în max. Boteană No. 12 făgăduină 14 mi 3 palme lungimea 21 mi 8 palme. Doritorii se notă adresa la proprietății cea-mărește intrinsele.

No. 521. 0 z.

de vinzare. O casă ne loșă moștenescă în max. Boteană No. 12 făgăduină 14 mi 3 palme lungimea 21 mi 8 palme. Doritorii se notă adresa la proprietății cea-mărește intrinsele.

No. 387. 1 z.

UN ANGLAIS dăsirea de a dona des leçons d'Anglais. S'adresez à M. Grant vis-a-vis de l'Eglise Sarindar.

No. 455. 2 z.

de vinzare. O casă ne loșă moștenescă în max. Boteană No. 12 făgăduină 14 mi 3 palme lungimea 21 mi 8 palme. Doritorii se notă adresa la proprietății cea-mărește intrinsele.

No. 445. 2 z.

de vinzare. O casă ne loșă moștenescă în max. Boteană No. 12 făgăduină 14 mi 3 palme lungimea 21 mi 8 palme. Doritorii se notă adresa la proprietății cea-mărește intrinsele.

No. 478. 36 z.

Strămutare de domiciliu. Kofetăria sitată ne podulă Mogosoaie, sib-kassele Madamă Istiță, vis-a-vi de biserică Albă, sătă strămutată nășină mai la vale, în kassele d-lă Paraskiva George. No. 69.

Totă d'odată sib-skrisă, kă o-roeare recomandă Magasinăslă sătă, binaranță mi asortată, kă osebită sună de bonboane fine de Paris, komotore de felicită frânte, likezări frangăsente vinări străne, kartonăje de bonboane etc. Prețulă sunătă totă dinăuntru păroșete, ingețări, kafele kă lante, ciocolate, mi kafele negre toate acestea kă prețulă foarte moderate. Asemenea se înstrăinează kă băsetări năști năști, botezări soarele mi altele.

Kă această ocazie sib-skrisă nu însemnează a face năștă sa invitații. N. S. Staikovici.

No. 432

1

Birou de Informații

al Domnului Binder Strada Germană vis-a-vi de Hotelul Koukordia.

Se găsește șnătă kă găzduină kă diplomă. O găzduină năștă limba franceză, germană mi Pianu, Găzduină francesă. Mai multă sunătă mi mănușă, Profesorii năștă toate limbile mi mănușă. Șnătă iconomă, Skribitor, Găzduină, șnătă săme de bani mari mi mișă asemenea sunătă mi de dată.

Şnătă kăse de închiriat mi din năștări băroșări de dată kă kirie.

Kăzătă de vîndă, mi șnătă kăzătă de căpătări, afară din astăzi șnătă năștătoare toate comisioanele solide.

Şnătă pianist, Professor în caza astăzi artă kăzătă năștă vakangie o legie la Momie.

NB. Sib skrisă kă onoare încrengăză Onorabilă Păblik kălăva servită kă eksaktitate.

F. Binder.

No. 485. 2 z.

Se găsește șnătă kă folosă aveste

descriușile kăzătării la fiecare kăzătă.

Denositsă Păstillelor menționate este la Farmacia sib-insemnată în stradă Frangăză. Lăudă în considerație de sib-insemnată komoditatea onorabilă. Păblik u'a lăsat d'ă densne o parte a avocat Păstille la tojă Konfragăi în această Capitală.

Pastille pectorale de Ems.

Sib-semnată kă voia onor. Directorul general a serviciului Sanitară sib No. 10680 se grăbește a anunța onorabilă al acestei Kanale, kă Directorul băilor de Ems (Dokatul Nassau) ei a confiat Denositsă Păstillelor nektorale mi resolvante, ce să inventat acolo.

Yerkările, care sătă făksă dejă de mai multă sunătă kă aveste Păstille nețarate din sorile anelor Minerale de la Ems, să dovedit, kă sunt sunătă remediul foarte stimabilă în diferite maladii.

Intre aceste năștă mai kă seamă irităriile foarte mari la tăsse; la toate Katarrhe, mi Conglutinătunile năștă. Ng. năștă kăzătării la tăsse; la tăsse dăsună o intrebăcioare periodică de 6-8 băzări de lokă se kalmează, mi năștă se linimintă; prețulă sunătă sakiginea a flegmei s'înaintează, șa înțelepiuță mi disfăștătăea restiragizinei semnătării și sunătă simile o mare sunătă.

Deskringisile kăzătării în care se intrebăsimăză kă folosă aveste Păstille kăzătă kă modală intrebăsimăză lor se afătă adăugări la fiecare kăzătă.

Denositsă Păstillelor menționate este la Farmacia sib-insemnată în stradă Frangăză. Lăudă în considerație de sib-insemnată komoditatea onorabilă. Păblik u'a lăsat